

רגבים, ע.ר. 580460319

ע"י ב"כ עוה"ד יצחק מינא ו/או אבי סגל ו/או
רונית וולף ו/או יהושע ידן ו/או יעל סינמון ו/או דוד סגל
מרחוב שמואל הנגיד 4, ירושלים, 91024
טל: 02-6258643 פקס: 02-6242769

העותרת

נ ג ד

1. שר הביטחון, מר אביגדור ליברמן
2. אלוף פיקוד המרכז, אלוף רוני נומה
3. ראש המנהל האזרחי, תא"ל אחוות בן חור
כולם באמצעות פרקליטות המדינה, משרד המשפטים
רח' צאלח א-דין 29, ירושלים 91010

4. הלאה מוסה מוחמד עראערה
ע"י ב"כ עוה"ד שאהין סלימאן
מרח' אל אספאהני 3, ירושלים 9591003

המשיבים

5. האיחוד האירופי
רח' שוהם 5-7, מגדל פז, קומה 16, רמת גן 52521

המשיב הפורמאלי

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

זוהי עתירה למתן צו על תנאי לפיה יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים 1-3 (להלן: "המשיבים") לנמק מדוע אינם נוקטים בכל הפעולות הנדרשות לשם הוצאה ומימוש של צווי הפסקת עבודה והריסה ביחס למבנים בלתי חוקיים אשר נבנו ללא היתר ובניגוד לכל דין בסמוך לכפר חיזמה שבבנימין.

זוהי גם עתירה למתן צו ביניים במסגרתה יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיב 4 ו/או למי מטעמו לחדול באופן מידי וללא דיחוי מהמשך עבודות הבניה הבלתי חוקיות במקום, והכל עד למתן פסק דין סופי בעתירה זו.

בנוסף, יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים למסור לעותרת ללא דיחוי את פרטי עברייני הבניה, ככל ויש עבריינים נוספים מעבר למשיב 4, על מנת שניתן יהיה לצרפם כמשיבים לעתירה.

ואלו נימוקי העתירה:

א. מבוא – כללי:

עניינה של עתירה זו, במעשיהם ובמחדליהם של המשיבים. המשיבים פועלים בניגוד לדין ותוך חריגה ניכרת מכל אמת מידה מקובלת של התנהגות ציבורית ומנהל תקין, תוך התעלמות מוחלטת מחובתם לאכוף את דיני התכנון והבניה וכל דין אחר החל באזור.

למען הסדר הטוב יובהר, כי עתירה זו מוגשת רק לאחר שהעותרת מיצתה את יתר ההליכים שעמדו לרשותה, ובכלל זה פניות חוזרות ונשנות שנעשו למשיבים ושנענו ריקם.

בנסיבות אלו, ומשפניותיה של העותרת לא זכו למענה ענייני או לכלל מענה, ושעה שמדיניות אי המעש של הרשויות בכל הנוגע לעבירות הבניה הביאה למצב שבאזור זה אין דין ואין דיין ואיש הישר בעיניו יעשה, לא נותרה בידי העותרת כל ברירה, מלבד לפנות לבית המשפט הנכבד בגדרי עתירה זו.

ב. הצדדים לעתירה:

1. העותרת הינה תנועה ציבורית, אשר שמה לה למטרה, בין היתר, לבדוק ולבקר את פעולת הרשויות המנהליות בדרך טיפול בנושאי מדיניות קרקעית וסביבתית כך שיפעלו בהתאם לחוק ולכללי מנהל תקין.

2. משיב מס' 1 הינו שר הביטחון של מדינת ישראל אשר מתוקף סמכותו מופקד הוא בין השאר על המנהל האזרחי ביו"ש, על השמירה על הביטחון ביו"ש, ועל שמירת החוק באזור ובכלל זה אכיפת דיני התכנון והבניה וכל דין אחר.

3. משיב מס' 2 הינו מפקד כוחות צה"ל ביו"ש ובידו מצויות כל סמכויות החקיקה והניהול באזור.

4. משיב מס' 3 הינו ראש המנהל האזרחי אשר בידו מצויות סמכויות ניהול החיים האזרחיים ביו"ש, ובכלל זה בסמכותו ומחובתו לאכוף את חוקי התכנון והבניה החלים באזור.

5. משיב מס' 4 הינו אזרח פלסטיני תושב המאחז הבלתי חוקי הסמוך לכפר חיזמה אשר הוא ו/או מי מטעמו בונה ללא היתרי בניה ובניגוד לכל דין על גבי אדמות פרטיות, במודע ובמפגיע.

6. משיב מס' 5 הינו האיחוד האירופי אשר הוא ו/או מי מטעמו בונה ללא היתרי בניה ובניגוד לכל דין על גבי אדמות מדינה ואדמות פרטיות, במודע ובמפגיע, ובין היתר ומבלי לגרוע מכלליות האמור, על קרקעות פרטיות בסמוך לכפר חיזמה שבבנימין. משיב זה צורף לעתירה לשם הזהירות בלבד כמשיב פורמאלי לאור היותו לכאורה הבעלים של המבנים הבלתי חוקיים.

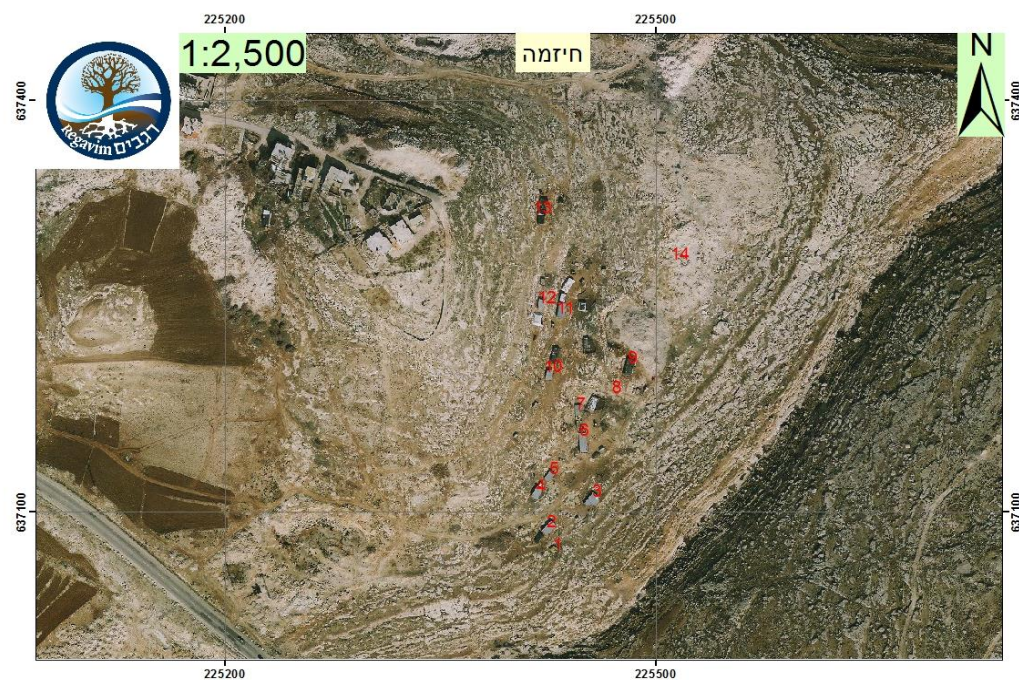
ג. העובדות:

7. בסמוך לכפר חיזמה שבבנימין קיים מאחז בלתי חוקי שנבנה ע"י תושבים בדואים פלסטינים מהאזור. לאורך התקופה האחרונה הורחב באופן משמעותי המאחז הבלתי חוקי באמצעות הצבת מספר רב של מבנים יבילים ללא היתרי בניה כחוק ובניגוד לכל דין (להלן: "המבנים הבלתי חוקיים").

8. המבנים הבלתי חוקיים נמצאים בתוך שטחי C ונמצאים בשליטה ישראלית, אזרחית וביטחונית מלאה.

9. מבנים בלתי חוקיים אלו נבנו ע"י עברייני הבניה על גבי קרקעות פרטיות מוסדרות ואשר עליהם מתנוססים בגאווה סמלי האיחוד האירופי.

10. להלן תצלום אוויר עם סימון המבנים הבלתי חוקיים וכן תמונות שצולמו בשטח מהתקופה האחרונה:

1. 637072/225429

2. 637086/225426

3. 637109/225456

4. 637114/225416

5. 637126/225426

6. 637154/225448

7. 637173/225445

8. 637184/225469

9. 637206/225480

10. 637199/225423

11. 637423/225432

12. 637250/225418

13. 637313/225418

14. 637282/225514 (הכשרות קרקע לבניה)

11. כפי שניתן להיווכח מעיון בתצ"א ובתמונות המצורפות לעיל, עברייני הבניה בונים ללא כל היתר שבדין מבנים רבים, והכל תוך השתלטות על אדמות פרטיות ותוך קביעת עובדות בשטח מתחת לאפס של רשויות האכיפה.

12. בהתאם לכך, ביום 27.1.2015, פנתה העותרת אל המשיבים בהתאם לחוק לתיקון סדרי מנהל (החלטות והנמקות), תשי"ט 1958 (להלן: "**חוק ההנמקות**"). בפנייתה זו דרשה העותרת, בין היתר, כי המשיבים ינקטו בהליכי פיקוח ואכיפה כנגד הבניה הבלתי חוקית ולהשבת המצב לקדמותו.

מצ"ב העתק פנייתה של העותרת מיום 27.1.15, ומסומן כנספח א'.

13. ביום 24.3.2015 התקבלה תשובת המשיב 3, לפיה הודיע כי בניה בלתי חוקית זו טופלה על ידי המנהל האזרחי וכי נמסרו 13 צווי הפסקת עבודה לבניית המבנים הבלתי חוקיים. עוד הודיע המשיב 3 כי בגין פעולות אכיפה אלו הוגשה עתירה ע"י המשיב 4 ועותרים נוספים (במסגרת בג"ץ 1643/15 **אלהלה מוסה מוחמד עראערה ואח' נ' ועדת המשנה לפיקוח על הבניה ביו"ש ואח'**) במסגרתה ניתן צו ארעי המונע מרשויות האכיפה לנקוט בהליכי הפיקוח כנגד הבניה הבלתי חוקית **נשוא אותה עתירה בלבד**.

מצ"ב העתק תשובת המשיב 3 מיום 24.3.15, ומסומן כנספח ב'.

14. במקביל למתן הצו הארעי ע"י בית המשפט הנכבד במסגרת בג"ץ 1643/15 אשר מנע את המשך פעולות האכיפה כנגד הבניה הבלתי חוקית ומשנוכחו עברייני הבניה כי ידי רשויות האכיפה כבולות מלאכוף את החוק מולם, המשיכו עברייני הבניה לבנות, להרחיב ולפתח את המאחז הבלתי חוקי שבסמוך לכפר חיזמה באופן בלתי חוקי ובניגוד לכל דין.

15. בהתאם לכך, ביום 21.2.2016 פנתה העותרת פעם נוספת אל המשיבים בדרישה לפי חוק ההנמקות. בפנייתה זו שבה העותרת ודרשה, בין היתר, מהמשיבים כי ינקטו בהליכי פיקוח ואכיפה כנגד הבניה הבלתי חוקית אשר צו הארעי אינו חל לגביה.

מצ"ב העתק פניית העותרת מיום 21.2.2016, ומסומן כנספח ג'.

16. **וידגש – צו הארעי שניתן במסגרת בג"ץ 1643/15 אסר על המשיבים לבצע פעולות אכיפה ביחס למבנים נשוא אותה עתירה בלבד והוא לא הוחל לגבי אחרים, ובין היתר אותם מבנים חדשים שעברייני הבניה המשיכו והקימו.**

17. מבירור שערכה העותרת עלה כי ביום 24.2.2016 ניתן פסק דין במסגרת העתירה דלעיל (בג"ץ 1643/15), לפיו נדחתה העתירה וצו הארעי שניתן במסגרת העתירה בוטל.

מצ"ב העתק פסק הדין בבג"ץ 1643/15, ומסומן כנספח ד'.

18. ביום 31.3.2016 ומשלא התקבלה כל תגובה מטעם המשיבים בניגוד לחוק ההנמקות, פנתה העותרת פעם נוספת אל המשיבים בדרישה דומה לאמור לעיל. אף פנייה זו לא נענתה ע"י המשיבים.

מצ"ב העתק פניית העותרת מיום 31.3.2016, ומסומן כנספח ה'.

19. העותרת לא אמרה נואש וביום 23.5.2016 פנתה פעם נוספת אל המשיבים בהתאם לחוק ההנמקות. אף בפנייתה זו דרשה העותרת מהמשיבים כי ינקטו בהליכי פיקוח ואכיפה כנגד המאחז הבלתי חוקי והשבת המצב בשטח לקדמותו, תוך שסימנה את מיקומם המדויק של המבנים הבלתי חוקיים. כן ביקשה העותרת מהמשיבים כי יעבירו לידיה את פרטי עברייני הבניה והמחזיקים במבנים הבלתי חוקיים, בהתאם למידע המצוי בידיהם.

מצ"ב העתק פניית העותרת מיום 23.5.2016, ומסומן כנספח ו'.

20. ביום 26.6.2016 ומשלא התקבלה אף הפעם כל תגובה מטעם המשיבים בניגוד גמור לחוק ההנמקות, פנתה העותרת פעם נוספת בהודעת תזכורת אל המשיבים.

מצ"ב העתק פניית העותרת מיום 26.6.2016, ומסומן כנספח ז'.

21. דא עקא, חרף הוראות חוק ההנמקות וחרף פניותיה החוזרות ונשנות של העותרת אל המשיבים, לא התקבל כל מענה מטעם המשיבים עד למועד הגשת העתירה שבכותרת.

22. כפי שנודע לעותרת, רשויות האכיפה הוציאו צווי הפסקת עבודה ולאחריהם צווי הריסה כנגד מבנים בלתי חוקיים אלו או לפחות לגבי חלקם, אולם צווים אלו לא נאכפו על ידם ולמעשה מהווים הם "אות מתה" בפני רשויות האכיפה.

23. העותרת תטען כי יש לייחס חומרה רבה לבניית מבנים בלתי חוקיים אלו, שכן מעבר לעובדה כי מבנים בלתי חוקיים אלו נבנו ללא היתרי בניה ובניגוד לכל דין, אלא שהללו אף נבנו על גבי אדמות פרטיות מוסדרות של תושבים פלסטיניים מהאזור, וממילא ברי כי על המשיבים להעמיד בראש סדרי העדיפויות את אכיפת החוק במקרה דנן.

24. זאת ועוד, מעבר לעובדה כי בניית המבנים הבלתי חוקיים נעשתה ללא היתר ובניגוד לכל דין על גבי אדמות הנמצאות בבעלות פרטית, הרי שמדובר במפגע ביטחוני חמור ביותר, שכן בקרבת המאחז אירעו אירועים חמורים של זריקת אבנים ובקבוקי תבערה לכיוון אזרחים ישראלים הנוסעים על כביש 437 המחבר בין ירושלים לכביש 60, וקיימת סבירות גבוהה כי מפגעים אלו מגיעים מהמאחז הבלתי חוקי.

25. עובדה זו אף היא מקצינה את חוסר הסבירות שבמחדלי המשיבים מלאכוף את החוק כנגד עברייני הבנייה והחלטתם לשבת מנגד ולהתפרק הלכה למעשה מחובתם לאכוף את החוק באזור זה.

26. אם לא די בכך, מדיניות אי האכיפה הננקטת על ידי המשיבים מחזקת את תכניתו המוצהרת של ראש הרשות הפלסטינית להרחיב את המאחזים הבדואים שבמרחב אדומים, זאת במטרה לחזק את אחיזת הרשות הפלסטינית בשטחים הנתונים לשליטה ישראלית מלאה ולתפוס שטחים בעלי משמעות אסטרטגית, הסמוכים לעורקי תחבורה ראשיים, ובדרך זו לכבול את ידיה של מדינת ישראל במסגרת מו"מ עתידי.

27. לצערה הרב של העותרת, אין בהתנערותם של המשיבים מחובתם לאכוף את החוק באזור כל חדש. עבריינות הבנייה של האוכלוסייה הפלסטינית באזור, נהנית מסיוע בעקיפין של רשויות החוק, ומתקבלת בשלווה גמורה אצל המשיבים האמונים על שמירת ואכיפת החוק באזור.

28. **ויובהר – כי מדיניות אי המעש של הרשויות בכל הנוגע לעבירות הבניה הביאה למצב שבאזור זה אין דין ואין דיין ואיש הישר בעיניו יעשה. דהיינו, עברייני הבניה הבינו שכשם שאין אכיפה בכל הנוגע לעבירות הבניה אותם הם מבצעים באופן שיטתי כך אין אכיפה אף לגבי יתר החוקים החלים באזור, וממילא נראה כי מרשים הם לעצמם לנצל את קרבתם הבלתי חוקית לכביש 437 על מנת לסכן חיי אדם ולפגוע בביטחון הנוסעים בכביש זה.**

29. חומרת התנהלותם של המשיבים מתעצמת שבעתיים לנוכח העובדה שעברייני הבנייה לא בנו באופן בלתי חוקי על גבי "סתם" אדמות בלתי מוסדרות, אשר קיימת אופציה עתידית להכשירן, אלא בונים הם על גבי אדמות מוסדרות הנמצאות בבעלות פלסטינית פרטית כך שאין כל אפשרות להכשיר את הבניה בהן, אף לא בדיעבד.

30. לאור האמור, ברי כי פעולת האכיפה כנגד המבנים הבלתי חוקיים הייתה אמורה להיות בראש סדרי העדיפויות של גורמי האכיפה ולעותרת לא נותר אלא לחזור ולתהות – אם מצב זה לא נמצא בראש סדרי העדיפויות של המשיבים מה כן נמצא???

31. בנסיבות אלה, לא נותר לעותרת אלא לפנות לבית המשפט הנכבד בגדרי עתירה זו.

ד. הטיעון המשפטי:

32. העובדות המפורטות בעתירה זו מצביעות על מחדלים בלתי סבירים מצד המשיבים, האמונים על אכיפת החוק באזור.

33. כפי שפורט לעיל, חומרת בניית המבנים הבלתי חוקיים מתעצמת לנוכח העובדה כי עברייני הבניה ניצלו את העובדה כי רשויות האכיפה נמנעו מלאכוף את החוק מולם לנוכח צו הארעי שניתן ע"י בית המשפט הנכבד דנן במסגרת בג"ץ 1643/15, ולמעשה ניצלו בחוסר תום לב את ההליך המשפטי שהתנהל ועשו קרדום לחפור בו, על מנת להמשיך ולבנות באופן בלתי חוקי, והכל תוך פגיעה קשה בביטחון חיי הנוסעים

הישראלים בכביש הסמוך למאחז הבלתי חוקי. פעילות עבריינית זו מבוצעת כדבר שבשגרה לאורך תקופה ארוכה וללא שהמשיבים האמונים על שלטון החוק באזור עשו די כדי למנוע את הדבר.

34. חומרתן היתרה של עבירות הבניה מתבטאת בכך שהן מופנות ומתריסות בשלטון החוק. עמד על כב' השופט חשין ברע"פ 5584/03 **פינטו נ' עיריית חיפה**, פ"ד נט(3), 577, בעמ' 587, בצטטו את דברי כב' השופט שמגר שנאמרו בעניין דומה:

"בנייה שלא כדין היא לא רק תופעה, החותרת תחת התכנון הנאות של הבנייה, אלא השלכותיה מרחיקות לכת יותר: היא בין התופעות הבולטות, הפוגעות בהשלטת החוק. מי שעושה דין לעצמו פוגע באופן הגלוי והברור בהשלטת החוק".

35. דברים אלו יפים שבעתיים בענייננו עת עברייני הבניה לא בונים על גבי "סתם" אדמות, כי אם בונים באופן בלתי חוקי על גבי אדמות הנמצאות בבעלות פלסטינית פרטית.

36. הגישה השיפוטית מימים ימימה היא, שלא לאפשר כעיקרון בניה בלתי חוקית בקרקע פרטית (ראו בג"ץ 390/79 **דויקאת נ' ממשלת ישראל**, פ"ד ל"ד(1) (1980)).

37. מבנים בלתי חוקיים אלו נמצאים במיקום גבוה בסדרי העדיפויות לאכיפה שגובשו ע"י המשיבים, זאת, בין היתר, נוכח הפגיעה המשמעותית בזכויות הקניין של התושבים הפלסטינים ביהודה ושומרון, שעל אדמתם בוצעה הבנייה.

38. יפים לעניין זה דברי כב' הנשיא (בדימוס) א. גרוניס בבג"ץ 9949/08 **מרים חסן עבד אלקארים חמאד ואח' נ' שר הביטחון ואח'**, שם נקבע כי:

"על המפקד הצבאי באזור יהודה ושומרון מוטלת החובה לפעול באופן אקטיבי על מנת להגן על זכויות הקניין הפרטי של התושבים המוגנים, ובכלל זאת להגן עליהם מפני בנייה שלא כדין על אדמתם והשתלטות עליה. לפיכך, קיומה של בנייה בלתי חוקית על קרקע בבעלות פרטית מחייבת את אכיפתם, בעדיפות גבוהה, של צווי הפסקת העבודה וההריסה"

(כן ראו בעניין זה: בג"ץ 7891/07 **תנועת "שלום עכשיו" – ש.ע.ל. מפעלים חינוכיים נ' שר הביטחון**; בג"ץ 5665/11 **כפר אדומים כפר שיתופי להתיישבות קהילתית בע"מ נ' שר הביטחון**, פסקאות 12-14 (10.10.2012)).

39. נראה כי די בדברים אלו כדי להצביע על חומרת מחדלם של רשויות האכיפה מלאכוף את החוק ואת הצווים שהוצאו על ידם ביחס למבנים הבלתי חוקיים, כמתואר לעיל.

40. מן הנתונים מצטיירת תמונה עגומה על מצב שלטון החוק באזור, תמונה חמורה שבשום אופן אין להשלים עמה. רשויות האכיפה, הלכה למעשה, נוקטות במדיניות ברורה של אי אכיפת חוקי התכנון והבניה גם כאשר מדובר במחיר כה כבד ובפגיעה כה קשה בכל היבט שעשוי להיות רלוונטי - בטחוני, בטיחותי, כלכלי, חוקתי, תודעתי וכיו"ב.

41. בית משפט נכבד זה עמד לא אחת על חובתן של הרשויות למלא את חובתן החוקית:

"ועדיין לא דיברנו - ויכולנו להוסיף ולדבר ארוכות - על המכה האנושה שמחדלי-אכיפה עלולים להביא על עצם קיומו של שלטון החוק. חוק

שהרשויות אינן עושות לאכיפתו כהלכתו, יפה היה לו שלא נחקק משנחקק. חוק שאינו נאכף מוטב לו שלא ייחקק, משיחקק ולא ייאכף. חוקים לא נועדו לצדיקים גמורים. ומי שאינו צדיק גמור, אל נביאנו לידי ניסיון שמא יחטא. חוק המבזה בשער בת-רבים יביא לרפיון גם מעבר לתחומיו, ובית-המשפט לא ישלים עם תופעה זו"

(ראה: בגצ 96 / 53 תשלובת ח. אלוני בע"מ נ' שר התעשייה והמסחר נב (2) 1, עמוד 12-13).

42. בענייננו, אין מחלוקת באשר לצורך בקבלת היתר לבניית המבנים נשוא העתירה ועל כן סוגיית אי החוקיות של המבנים הבלתי חוקיים איננה צריכה הרחבה.

43. גם חובת המשיבים לאכוף את דיני התכנון והבניה באזור יו"ש ו/או כל דין אחר איננה שנויה במחלוקת, שכן המשיבים הם הריבון בשטח ובאחריותם המלאה לאכוף את החוק באזור.

44. מחדלם של המשיבים מלאכוף את החוק ואת צווי ההריסה שהוצאו כנגד המבנים הבלתי חוקיים, ככל ואלו הוצאו, מצביע על חוסר סבירות קיצוני בפעולתם של המשיבים ועל שיקול דעת בלתי סביר בעליל, והכל תוך פגיעה בשלטון החוק במדינת ישראל ובאמון הציבור ברשויות המדינה.

45. המשיבים מנצלים את שיקול הדעת הרחב שבית המשפט הנכבד מעניק לרשויות האכיפה במילוי תפקידם. אולם, גם שיקול דעת רחב זה אינו מקנה לרשויות מרחב בלתי מוגבל למלא את חובתן:

"ההימנעות מלממש ולהגשים חוק קיים ומחייב, אינה מדיניות ואינה יכולה להיות מדיניות, מכל בחינה שהיא; היא רק גורמת לדמורליזציה ביחסי השלטון והאזרח, וגוררת אחריה פריקת עול של כל חוקי המדינה"

(בג"צ 65 / 295 הלל אופנהימר, ו-7 אח' נ' שר הפנים והבריאות כ (1) 309, עמוד 32)

46. מן המקובץ, ניכר עד כמה היעדר פעולות המשיבים לאכיפת החוק ולנקיטת הליכים כנגד המבנים הבלתי חוקיים שנבנו ע"י עברייני הבניה על גבי אדמות הנמצאות בבעלות פרטית מהווה מסר לא ראוי לציבור כולו לפיו רשויות האכיפה אינן שוקדות על שירושן של תופעות עברייניות ואינן עושות די על מנת שתופעות כגון אלו לא יישנו.

47. המשיבים משדרים לציבור כולו כי ניתן לקחת את החוק לידיים, שהרי עברייני הבניה המשיכו בעבודות הבלתי חוקיות חרף הצו להפסקת עבודה שנמסר לידיהם וחרף ההליך המשפטי אשר היה תלוי ועומד ביחס לבניה הבלתי חוקית במאחז זה, והכל מתוך זלזול בוטה וחד משמעי בשלטון החוק, מתוך ידיעה ברורה כי המשיבים לא יעשו דבר כדי למנוע זאת.

48. על יסוד כל האמור יתבקש בית המשפט הנכבד להוציא מלפניו צו על תנאי כמבוקש ברישא של עתירה זו ולאחר קבלת תגובת המשיבים ושמיעת טיעונים בעל-פה להפכו למוחלט. כן יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים למסור לעותרת ללא דיחוי את פרטי עברייני הבניה, ככל שקיימים נוספים מעבר למשיב 4, על מנת שניתן יהיה לצרפם כמשיבים לעתירה.

49. כן מופנה בית המשפט לכך שבעקבות הימנעותם של המשיבים מליתן מענה ענייני לפניית העותרת כנדרש בסעיף 2 לחוק לתיקון סדרי מנהל, הרי שבהתאם להוראות סעיף 6 לאותו חוק נשמטת תחת רגלי המשיבים חזקת תקינות המעשה המנהלי ועליהם מוטל הנטל להוכיח בפני בית המשפט הנכבד כי הם פעלו ופועלים כדין ובסבירות בכל הקשור לאכיפת חוקי הבנייה וכל דין אחר ביחס לאמור בעתירה זו.

ה. הוצאת צו ביניים:

50. המצב המתואר בעתירה זו חמור ומקומם. מדובר בהתנהלות חמורה ומתמשכת של עצימת עין ומתן "היתר שבשתיקה" לביצוע עבירות חמורות על ידי האוכלוסייה הבדואית על גבי אדמות פרטיות בשטחי C.

51. העותרת מבקשת מבית המשפט הנכבד להוציא מלפניו צו ביניים המורה למשיב 4 ו/או למי מטעמו להפסיק באופן מיידי את פעילות הבניה הבלתי חוקית הנעשית על ידו ו/או על ידי מי מטעמו על גבי אדמות פרטיות במאחז הבלתי חוקי הסמוך לכפר חיזמה שבבנימין.

52. מאזן הנוחות מראה באופן חד וברור כי הנזק שנגרם כתוצאה מפעילותו הבלתי חוקית של המשיב 4 ו/או מי מטעמו גדול שבעתיים מהנזק שיגרם לו מהפסקת מעשיו לאלתר. ברי לכל בר דעת כי הקמתם של מבנים בלתי חוקיים נוספים ואכלוסם יפגע לאורך זמן בתושבים הבדואים והאחרים שמאכלסים אותם, שכן ביום שידרשו לפנות אותם תהיה מהומה רבתי שעלולה לפגוע גם בסדר הציבורי וביטחון באזור.

53. כאמור, המשך הבניה הבלתי חוקית במאחז מסכן בפועל ממש את חיי וביטחון התושבים הישראלים הנוסעים בכביש 437 הסמוך לו, ומשכך הצורך החיוני והדחוף ביותר בהוצאת צו ביניים.

54. העותרת תוסיף ותטען, כי התמונות שצורפו לעיל ועוד רבות אחרות המצויות באמתחתה מבהירות באופן שאינו משתמע לשתי פנים את נחיצותו של צו הביניים ומבהירות כי פעילות המשיב 4 ו/או מי מטעמו גורמת לפגיעה אנושה, בלתי הפיכה ובאופן חסר תקדים בריבונות ישראל בשטח, בשלטון החוק וביטחון התושבים הישראלים הנוסעים באזור.

55. מדיניות אי המעש בה נוקטים המשיבים מהווה מחדל אשר אינו ניתן להסבר ענייני וככל הנראה הינה נובעת משיקולים זרים אשר אינם עולים בקנה אחד עם תפקידם לפעול לאכיפת החוק באזור.

56. אשר על כן, יתבקש בית המשפט הנכבד להורות על הוצאת צו ביניים כמבוקש.

ו. הסעד המבוקש:

57. אשר על כן, יתבקש בית המשפט הנכבד, לאחר קבלת תגובות המשיבים, ליתן צו ביניים כנ"ל.

58. כן יתבקש בית המשפט הנכבד להוציא צו על תנאי כנגד המשיבים כמבוקש ברישא של העתירה, ולאחר קבלת תגובת המשיבים ושמיעת טיעון בע"פ, להפכו למוחלט.

59. עוד יתבקש בית המשפט הנכבד לחייב את המשיבים בהוצאות העותרת ובשכר טרחת עו"ד בתוספת מע"מ כדין.

60. בנוסף, יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למשיבים למסור לעותרת ללא דיחוי את פרטי עברייני הבניה על מנת שניתן יהיה לצרפם כמשיבים לעתירה.

61. עתירה זו נתמכת בתצהירו של מר עובד ארד, נציג העותרת.

אבי סגל, עו"ד	יעל סינמון, עו"ד
ב"כ העותרת	

ת צ ה י ר

אני הח"מ, עובדיה ארד, בעל ת.ז. מס' 060403391, לאחר שהוזהרתי כי עליי לומר את האמת כולה ואת האמת בלבד, וכי אם לא אעשה כן אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, מצהיר בזה כדלקמן:

1. הנני נציג העותרת.
2. תצהירי זה ניתן בתמיכה לעתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים ולאומות האמור בה.
3. אני מצהיר כי כל הטענות העובדתיות המופיעות בעתירה הינן בידיעתי האישית.
4. אני מצהיר כי כל הטענות המשפטיות המופיעות בבקשה זו הינן לפי מיטב ידיעתי ואמונתי. המקור לידיעתי ולאמונתי הוא עפ"י עצה משפטית שקיבלתי.
5. אני מצהיר כי זהו שמי, זו חתימתי ותוכן הצהרתי אמת ולראייה באתי על החתום:

עובדיה ארד

אישור

אני הח"מ, עו"ד אבי סגל, מאשר בזה כי ביום _____ הופיע בפניי מר עובדיה ארד שזיהה עצמו לפניי באמצעות ת.ז. מס' 060403391, ולאחר שהוזהרתי כי עליו לומר את האמת וכי אם לא יעשה כן יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק, אישר נכונות הצהרתו דלעיל וחתם עליה בפניי.

אבי סגל, עו"ד

חותמת